

Reportage

Reportaget är en också en faktatext och ska alltså inte innehålla skribentens egna åsikter i sakfrågor!

Däremot ger reportaget frihet åt mer av kreativt, nästan skönlitterärt skrivande, med subjektiva inslag i person- och miljöbeskrivningar. Och reportaget kan vara lite längre än nyhetsartikeln. Många tidningar ger mer plats åt reportage på lördagar och söndagar när läsarna har mer tid för läsande.

Rubriken

Här är samma grundkrav på rubriken som alltid: den ska vara intressant och locka till läsning, men den måste samtidigt vara sann och motsvara något i texten.

Ingressen

Ingressen ska vara kort. I reportaget som växlar mellan att ge beskrivningar och föra handlingen framåt kan man välja att inleda med antingen en miljöbeskrivning för att berätta var man befinner sig, eller att kasta sig rakt in i handlingen.

Brödtexten

Eftersom reportaget ska ge en känsla av närvaro bör miljö- och personbeskrivningar få ett ganska stort utrymme. Läsaren ska kunna "se" var han/hon befinner sig och vilka personerna i reportaget är. Här gäller det att utnyttja sina sinnen. Beskriv synintryck, vad du hör eller vad du doftar. Alla sådana intryck ger en närvarokänsla för läsaren.

Det svåraste i reportaget är att hitta balansen mellan beskrivningarna och att föra handlingen framåt. För många, och långa, beskrivningar kan få läsaren att tappa intresset. Därför blir ofta beskrivningen av reportaget liknat vid en berg- och dalbana, där beskrivningarna utgör de lite långsammare dalarna.

När berättelsen behöver skjuta fart för skribenten handlingen framåt. Det kan ske med ett pratminus eller en beskrivning. Läs bra reportage och känn efter vad som passar dig.

Om man jämför reportaget med nyhetsartikeln så blir reportaget ofta något längre, kanske 3000 tecken, det innehåller oftare färre pratminus och det har framför allt en person- och miljöbeskrivning.